

jeg ikke kan lade være at nævne, for, at man benytter Sønderjylland, hvor man kan. Vi skal her ændre en fornuftig og for Byerne passende Regel om, at det er Sogneraadets Formand, der skal undersøge Ægteskabsbetingelserne o. s. v. og foretage Vielsen. Det skal ændres af Hensyn til Sønderjylland, medens det ene naturlige havde været, at det Flertal, der her i Folketinget er for almindelig borgerlig Ægteforening — et Flertal, som der er i Princippet, vi har det ærede Medlem Hr. Holstein og Sønderjyderne med —, stemte for almindelig borgerlig Ægteforening, saa at danske Provinser ikke skulde rette sig paa Bagatelomraader efter Sønderjyderne. Det er et Misbrug af Sønderjyderne, der er sket saa ofte, og jeg vil ikke slutte uden at paatale det endnu en Gang.

Elna Munch: I Overensstemmelse med de Bemærkninger, jeg gjorde ved første Behandling, har vistillet en Række Ændringsforslag. De mest omfattende af disse er Kapitlerne om Forældremyndigheden og om den økonomiske Ordning. Jeg maa udtale min Beklagelse over, at det konservative Folkeparti og Partiet Venstre har fulgt Ministeren til Trods for, at de begge i alt væsentligt har været med til ved tredje Behandling her i 1920 at vedtage det, som Ministeren nu har udeladt. Det ærede Medlem Fru Hauschultz udtalte, at hun og hendes Meningsfæller ikke kan billige de Principper, der ligger til Grund derfor, men i saa Fald maa rigtignok de to Partier have skiftet Standpunkt, thi i alt væsentligt stemte de forrige Gang for disse Ændringsforslag, vi nu stiller. Jeg anser disse Kapitler for at være af den mest afgørende Betydning, af langt større Betydning end det øvrige Lovforslag, der nu foreligger for os. Jeg anser det for at være skæbnesvangert, at man nu gennemfører Lovforslaget om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning, uden at man har fjerneste Garanti for, hvornaar disse andre Dele vil blive fremsat, om det sker i en nær Fremtid eller ikke. Det umaadelige Hastværk, hvormed den af Ministeren fremsatte Del af Loven skal jages igennem, efter at Ministeren har ventet 2 Aar med at fremsætte dette Lovforslag, tyder ikke godt. I en Ændring, som Ministeren har indført i sit Forslag, hedder det, at Loven først skal træde i Kraft den 1. Januar 1923, men samtidig har man givet Udvalget den Oplysning, at fra den Dag, Lovforslaget bliver vedtaget i Rigsdagen, vil man fra Ministeriets Side i Praxis rette sig efter

Lovens Bestemmelser, uanset at disse ikke er traadt i Kraft.

Oprigtig talt, det kunde man jo gøre allerede nu, og saa hastede det jo ikke saa meget med at gennemføre Lovforslaget i denne Samling. Det var jo muligt, at man straks i Begyndelsen af næste Samling kunde tage det samlede Lovforslag op igen, saa vi kunde faa en virkelig samlet Lov om Ægteskabet, hvis man da ikke mener at kunne naa det nu i denne Sommersamling, naar vi for øvrigt skal være herinde. Naar man ikke gør det, røber det i Virkeligheden en Uvillie fra Ministerens Side mod, at dette Lovforslag gennemføres. Paa et enkelt Punkt af de her nævnte Spørgsmaal, nemlig angaaende Forældremyndigheden, har man endogsaa taget Bestemmelsen ud af dens oprindelige Sammenhæng og sat den ind i et andet Lovforslag, i Stedet for at beholde den her, hvor den naturligt hører hjemme. Det er naturligvis af underordnet Betydning, om det staar i det ene eller det andet Lovforslag, men saaledes som det staar i Forslaget om Umyndighed og Værgemaal, er det absolut værdiløst. Der staar kun den ene Sætning, at Forældremyndigheden tilkommer begge Forældre i Forening, men intet om, hvorledes Sagen skal ordnes i Konfliktstilfælde. Det betyder jo, at Forholdet bliver ved at være, som det nu er, det vil sige, at naar Ægtefællerne er enige, er Forældremyndigheden hos dem begge, men naar de er uenige, er den hos Manden. Saaledes er Forholdet nu, og saaledes bliver det med den Lov, som Ministeren vil prøve paa at gennemføre. Ganske vist siger den højtærede Minister i en landsfaderlig Tone, at naar Ægtefællerne ikke kan blive enige, skal de blive enige, eller for at bruge et klassisk Citat, han siger: Gaa hen og forliger Eder I Skabhalse. Men selv om Ministeren er en stærk Mand, tror jeg ikke, hans Styrke slaar til i dette Tilfælde. Vi maa derfor paa det mest indtrængende anbefale at stemme for vore Ændringsforslag, der tilsigter at give Moderen samme Ret overfor Børnene som Faderen.

Med Hensyn til § 2 ønsker vi den ført tilbage til den af Folketinget tidligere vedtagne Form, der stiller det Barn, der er født udenfor Ægteskab, i retlig Henseende paa lige Fod med Ægtebarnet. Ganske vist er det kun et forholdsvis ringe Antal Børn, der kommer ind under den omhandlede Kategori, men saa længe vi savner en Lov, der i al Almindelighed gør de udenfor Ægteskab fødte Børns Stilling bedre, er det rimeligt at indføre Forbedring paa det.